

67805 - از آداب عطسه: گفتن الحمد لله و تشمیت و پاسخ به آن

سوال

بسیاری از مسلمانان پس از آنکه عطسه می‌زنند و الحمد لله می‌گویند و در پاسخ به آنها «یرحمک الله» می‌گویند، می‌گویند: یرحمنا ویرحمکم الله، یا: هدانا الله وهداکم الله.

این صیغه‌ها چقدر درست است و آیا از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - روایت شده است؟ صیغه‌های صحیح وارده در این باره چیست؟

پاسخ مفصل

الحمد لله گفتن کسی که عطسه زده و پاسخ او به تشمیت (یرحمک الله گفتن دیگری) با الفاظ مختلفی وارد شده است.

بخاری (۶۲۲۴) از ابوهریره - صلی الله علیه وسلم - از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - روایت کرده که فرمود: «هرگاه کسی از شما عطسه کرد الحمد لله بگوید، و برادرش یا دوستش به او یرحمک الله بگوید، و چون یرحمک الله گفت، [در پاسخش] بگوید: یهدیکم الله ویصلح بالکم». (یعنی: الله شما را هدایت کند و احوال تان را اصلاح بگرداند).

امام بخاری در «الأدب المفرد» (۲۴۹) می‌گوید: «این حدیث ثابت‌ترین حدیثی است که در این باب روایت شده است».

همچنین ابوداود (۵۰۳۳) از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت کرده که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: هرگاه کسی از شما عطسه کرد بگوید: الحفد لله علی کل حال، و برادرش یا دوستش [در پاسخ او] بگوید: یرحمک الله، و او [در پاسخش] بگوید: یهدیکم الله ویصلح بالکم». آلبانی در «صحیح ابی داود» آن را صحیح دانسته است.

ابوداود (۵۰۳۱) و ترمذی (۲۷۴۰) از سالم بن عبید رضی الله عنه روایت کرده‌اند که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: «هرگاه یکی از شما عطسه کرد بگوید: الحفد لله رب العالمین، و شخص مقابل در پاسخش بگوید: یرحمک الله، و او [در پاسخ] بگوید: یغفر الله لنا ولکم». آلبانی در «ضعیف ابی داود» آن را ضعیف دانسته است، اما در «صحیح الأدب المفرد» (۷۱۵) آن را موقوف بر عبدالله بن مسعود رضی الله عنه صحیح دانسته است. (یعنی نسبت این روایت به ابن مسعود صحیح است).

و از ابو جمره روایت است که گفت: شنیدم که ابن عباس در پاسخ تشمیت (یرحمک الله) می گفت: «**عافانا الله** و**ایاکم من النار، یرحمکم الله**». (یعنی: الله ما و شما را از آتش دوزخ معاف سازد. الله شما را مورد رحمت قرار دهد). آلبانی در «صحیح الأدب المفرد» (۹۵۵) آن را صحیح دانسته است.

مالک در موطأ (۱۸۰۰) از نافع روایت کرده که عبدالله بن عمر رضی الله عنهما هرگاه عطسه می کرد و به او «**یَرْحَمُكَ اللَّهُ**» می گفتند، می گفت: «**يَرْحَمُنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ، وَيَغْفِرُ لَنَا وَلَكُمْ**». (یعنی: الله ما و شما را مورد رحمت قرار دهد و ما و شما را مغفرت کند).

نووی در «شرح مسلم» می گوید:

«قاضی [عیاض] می گوید: علما درباره چگونگی حمد و پاسخ به آن اختلاف نظر دارند و آثار وارده در این باره گوناگون هستند. گفته شده: **الْحَمْدُ لِلَّهِ** می گوید، و گفته شده: **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ** می گوید. و گفته شده: **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ**، و ابن جریر [طبری] می گوید: او در انتخاب همه اینها مختار است و این قول صحیح است و بر این اجماع کرده اند که [به طور کلی] به گفتن حمد الله امر شده است.

وی می گوید: و درباره پاسخ کسی که عطسه زده به کسی که او را تشمیت کرده (در پاسخش یرحمک الله گفته) اختلاف کرده اند. گفته شده که می گوید: **يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُفْمِ**، و گفته شده که می گوید: **يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ**. مالک و شافعی می گویند: میان گفتن این دو حق انتخاب دارد و همین صحیح است و این دو در احادیث صحیح آمده است». نقل به اختصار.

نتیجه آنکه: الفاظ حمد به صیغه های گوناگون آمده است:

الْحَمْدُ لِلَّهِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و الفاظ تشمیت نیز به صیغه های مختلفی آمده است:

يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُفْمِ.

يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ.

عافانا الله وایاکم من النار، یرحمکم الله.

يَرْحَمُنَا اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ، وَيَغْفِرُ لَنَا وَلَكُمْ.

همه این صیغه‌ها ثابت است و مسلمان هر کدام را که بخواهد انتخاب می‌کند.

والله اعلم.